Întrebare pentru monahul Sava: Cum vă prigonește Patriarhia Română pentru activitatea desfășurată în jurisdicția sa?

Update: La întrebarea pertinentă formulată de site-ul noastru cu privire la persecuțiile suferite de monahul Sava din partea Patriarhiei a răspuns în maniera diversionistă preotul Staicu, acuzându-mă în mod ridicol că aș fi eu omul Patriarhiei, că mi-am făcut licența în ecumenism etc. La aceste acuze am răspuns deja în septembrie 2017 în fața părinților de la Beiuș și nu consider că trebuie să reiau explicațiile, mai ales că preotul Staicu a aflat atunci răspunsul la investigațiile de tip securist pe care le-a făcut (oare cu ce scop?). Dacă preotul Staicu are vreo afirmație din acea lucrare de licență care merită discutată, să o discute, dacă nu, corect ar fi să își vadă de propria activitate, și nu atât de cea din trecut, ci de cea din prezent, când torpilează lupta antiecumenistă (oare în folosul cui?) Întrebarea din articolul nostru era, reamintim: Ce a suferit monahul Sava din partea Patriarhiei, iar răspunsul dat de preotul diversionist Staicu e: **nu a suferit niciun deranj**, ceea ce înseamnă că **are acordul Patriarhiei în activitatea sa „misionară”**.

La afirmația monahului Sava că nu e plătit de Patriarhie, răspundem că e destul de trist dacă lucrează pentru ea pe gratis.

Dacă tot discutăm despre persecuții și nepersecuții, **îl rugăm pe preotul Staicu să ne spună care e stadiul apelului făcut pe lângă mitropolia ardeleană în ianuarie 2017**? Din câte am văzut nu a mai primit niciun fel de răspuns, cel puțin nu l-a publicat. Nu e oare interesant, dat fiind că părintele Cosmin Tripon a primit răspuns de la aceeași mitropolie în câteva săptămâni? Oare de ce? Dacă preotul Staicu își permite să speculeze, fie-mi îngăduit să cred, în lipsa unui document

publicat de la Sibiu, că **Mitropolia Ardealului așteaptă rezultatul activității începute de preotul Staicu în septembrie 2017, de dărâmare a mișcării antiecumeniste, pentru a decide cu privire la caterisirea domniei sale**. E regretabil că cei doi au ales să manipuleze în continuare lumea în loc să ofere răspunsuri cinstite la întrebări simple. E clar că au ceva de ascuns.

Monahul Sava Lavriotul revine în România pentru a-și vizita adepții și a le da acestora instrucțiuni „duhovnicești", în încă una dintre conferințele sale, în care dictează *ex cathedra*, ca un veritabil papă infailibil, celor ce au dorit să îl urmeze în această luptă antiecumenistă noile direcții „de luptă", pe care le pune pe seama Sfinților Părinți și mai ales a „părinților athoniți", fără a preciza pe care dintre marii părinți trăitori în Sfântul Munte îi reprezintă.

Siteul care se ocupă de organizarea activității monahului în România ni-l prezintă dintr-o perspectivă care ne-a determinat să îi adresăm și noi o întrebare.

Astfel, conferențiarul așteptat să aducă mesajul „părinților athoniți" este prezentat ca „prigonit pentru urmarea Sfintei Scripturi, a Sfinților Părinți și a Sfintelor Canoane".

Nu ne mai interesează demult mesajele pe care le aduce monahul grec în România, „teologia" cuviosiei sale, care a scos din lupta antiecumenistă o parte a celor care în 2016 au început alături de noi protestul național contra ereziei din Creta. Despre acestea am tot scris, lumea s-a lămurit. Cine nu a făcut-o încă, poate să citească cele 35 de întrebări teologice care încă își așteaptă răspunsul din partea monahului grec.

> *35 de întrebări teologice despre corecta nepomenire, adresate monahului Sava și adepților „acriviei" cuviosiei sale*

Din fericire, acele întrebări conțin și sugestia de răspuns corect la ele, așa că cei ce doresc să se lămurească cu privire la veridicitatea spuselor monahului Sava o pot face citind acele întrebări. Cine nu se lămurește nici așa are șanse mici să se mai lămurească vreodată.

Ceea ce ne interesează este însă portretul de „prigonit" cu care *the president* (cum s-a autointitulat într-o convorbire pe care am avut-o în urmă cu ceva ani) vine de această dată în România.

Din câte știm noi, statutul de fost membru în conducerea Mănăstirii Marea Lavră se datorează faptului că și-a dat demisia de acolo, într-un moment în care nimeni nu îi ceruse acest lucru. Din ce am mai aflat, cu acea ocazie i-a cerut și monahului Efrem Prodromitul să își dea demisia din funcția de iconom al schitului Prodromu, ceea ce a făcut ca mărturisirea pe care monahii români din schit tocmai o începuseră să fie îngreuiată foarte mult.

Nu știm exact ce prigoane a suferit și suferă monahul Sava în Grecia sau în Sfântul Munte și nu dorim să i le minimalizăm, dacă ele există. E foarte posibil să fie foarte prigonit, dar să nu știm noi.

Ceea ce ne interesează însă și constituie motivul acestui articol este să știm de la părintele Sava Lavriotul: **Ce prigoane ați îndurat din partea Patriarhiei Române pentru faptul că de trei ani de zile activați constant pe teritoriul canonic al acesteia, v-ați făcut o grupare din rândul unor preoți și mireni membri ai Bisericii Ortodoxe Române, pe care o conduceți în mod nemijlocit, scoțându-i membrii din rândul pliromei Bisericii Ortodoxe Române?**

Întrebarea ni se pare foarte legitimă, deoarece este greu de imaginat că într-o Biserică în care se practică cel mai brutal sistem de represiune din Ortodoxie contra mărturisitorilor antiecumeniști, având în frunte un patriarh care conduce discreționar și dictatorial treburile acestei Biserici, ar putea trece neobservată activitatea unui monah grec care a rupt o fărâmă din pliroma BOR și o conduce ca un mic papă, teoretic chiar contra ierarhiei române.

Este adevărat că au existat și monahi atoniți care au fost izgoniți din Sfântul Munte, au fost bătuți, au fost arestați (din câte știm, monahul Sava nu se numără printre ei), că există preoți care au fost caterisiți în Grecia și poate și în alte țări ortodoxe pentru curajul de a sta cu tărie contra ereziei care înghite Biserica Ortodoxă.

Însă, în umila mea opinie, nicio persecuție nu se compară cu ceea ce au îndurat **unii dintre părinții români** care au întrerupt pomenirea. Să nu uităm încercarea de alungare a poporului credincios de la Rădeni cu jandarmii în 2017, când acolo era un centru al rezistenței ortodoxe din România, persecutarea brutală de la Beiuș, de la Ialomița, de la Sălaj, de la Vrancea.

Nu putem uita brutalitatea cu care au fost reprimați părinții de la Vâlcea, prin

niște metode care nu au nimic de a face cu duhul și cu practica Bisericii noastre.

În Moldova, condusă de un mitropolit care pozează în figură filocalică, în timp ce dănțuiește alături de „omologi" papiști în sinagoga din localitate, unde este „încoronat" „Prințu' de la Biserica", sau participă ca „pelerin" la pelerinajul papei organizat în cetatea pe care Hristos i-a dat-o înaltpreasfinției sale să o conducă pe calea Ortodoxiei, după ce, cu câteva ore înainte, gonise cu jandarmii de pe scările mitropoliei niște credincioși care afirmau că papa este eretic, amploarea persecuțiilor pe care le-a ordonat și executat întâistătătorul ne amintește de persecuțiile unor eretici precum Ioan Vecos, din secolul al XIII-lea, sau Ioan Calecas, din secolul următor (spre deosebire de mitropolitul din Moldova, Vecos și Calecas aveau un cadru legislativ care le permitea să se desfășoare cu toată brutalitatea; slavă Domnului, cadrul legal actual nu permite chiar orice, altminteri…).

"Prințul Bisericii", mitropolitul Teofan, încurajat să participe la împlinirea idealului religios al mozaismului

În Moldova „blândului" mitropolit Teofan, căruia avioanele îi desenează (probabil întâmplător, cum o fac și în alte locuri) „cruci" pe cer în zi de sărbătoare, scoțându-i în evidență, fie și fortuit, înalta trăire spirituală, măicuțe care au refuzat să accepte erezia din Creta au fost alungate din mănăstire în plină iarnă, iar când au refuzat să plece au fost bătute și apoi alungate.

"Minunea chemtrail" de la Catedrala Mitropolitană din Iași

Și, nu în ultimul rând, tot în Moldova, mitropolitul și-a organizat în ținutul minunat al Botoșanilor un fel de „stat", pe care îl conduce spre realizarea țelului mult dorit: încercarea de a reduce la tăcere un sătuc de oameni credincioși care refuză să îl mai considere părintele lor spiritual după ce a semnat erezia din Creta. Acolo, la Orășeni, poate să îl vadă oricine pe mitropolitul Teofan în adevăratul chip duhovnicesc.

Mitropolitul "pelerin" Teofan se dezice public, de dragul "ospitalității" papiste, de afirmația dogmatică "Papa = Eretic"

Toate aceste persecuții crunte, mai ales pentru cei ce le-au trăit și le trăiesc, ne duc cu gândul la faptul că, în mod normal, și monahul Sava, atât de prigonit, după cum se pare, ar fi trebuit să sufere neplăceri cât de cât asemănătoare.

Să nu ne înțeleagă cineva greșit și să creadă că îi dorim să fie prigonit sau că instigăm la prigonirea cuviosiei sale! Păzească Dumnezeu! Nu facem decât să încercăm să înțelegem cum a reacționat Patriarhia la activitatea cuviosiei sale pe teritoriul său canonic.

În plus, cei ce i-au prigonit atât de feroce pe părinții români nu au nevoie să le spună cineva ce au de făcut, când e vorba de a suprima vocea care rostește adevărul împotriva minciunii eretice.

Într-o asemenea situație, Patriarhia și patriarhul ar fi putut să îl reclame la ierarhul direct, patriarhul Bartolomeu, și să îi ceară sancționarea pe linie de disciplină monahală. Patriarhul ecumenic ar fi putut notifica Marea Lavră, care să ia vreo măsură din care să se vadă că patriarhul român a încercat să ia o măsură disciplinară contra celui care vine regulat în teritoriul său canonic și produce ceea ce Patriarhia ar putea considera „sminteală”.

Pentru a demonstra că așa stau lucrurile, este suficient să reamintim că părintele Teodoros Zisis a fost declarat *persona non grata* pe teritoriul canonic al BOR pentru participarea la niște conferințe inofensive pe teme de actualitate bisericească. Oare e posibil să nu fi luat măcar această măsură, oarecum simbolică, patriarhul față de cineva care și-a făcut o întreagă organizație parabisericească pe teritoriul Patriarhiei?

Dacă ceva din toate acestea s-a întâmplat, **îl rog respectuos pe monahul Sava să își ia locul alături de părinții români persecutați, bătuți, dați în judecată, alungați din parohii, decredibilizați, ultragiați, denigrați, și să ne prezinte, dacă se poate, o dovadă cât de mică a acțiunilor pe care Patriarhia Română le-a luat împotriva cuviosiei sale**.

Dacă are vreun document scris în acest sens: o cerere a patriarhului român, o decizie a patriarhului ecumenic, o decizie a Marii Lavre, îl rugăm să ne-o pună la dispoziție, pentru a vedea și noi că cu adevărat părintele Sava Lavriotul este prigonit pentru că urmează Sfânta Scriptură, Sfinții Părinți și Sfintele Canoane.

Altminteri, nu vom putea să nu constatăm că, în timp ce unii dintre părinții

români au suferit toate cele descrise mai sus și mult mai multe, monahul Sava nu a fost deranjat de către persecutorii români în niciun fel și a fost lăsat să își desfășoare activitatea nestingherit, polarizând în jurul cuviosiei sale un curent ultraradical care se îndreaptă cu pași repezi spre schismă.

Nu numai atât, dar și unii dintre preoții nepomenitori care îl urmează se bucură de acest statut „privilegiat", nefiind deranjați prea mult de către autoritățile eclesiale, mai ales după ce, în urma risipirii Rădeniului, datorată în mare proporție chiar monahului Sava, acești părinți au intrat „în catacombe", dispărând cu totul din lupta la care ne-am angajat împreună în 2016.

Dacă monahul Sava nu a fost și nu este deranjat în niciun fel de către Patriarhia Română, atunci nu ne rămâne decât să considerăm că activitatea pe care o desfășoară în România este cu acordul Patriarhiei Române. Nu acuzăm că ar exista vreun acord direct între monah și Patriarhie, ci că ar putea fi posibil ca aceasta din urmă să tolereze acțiunile monahului pentru că îi sunt de folos, iar acesta să îi facă, chiar și inconștient, jocul.

Rezultatele „propovăduirii" pe aceste meleaguri ne îndreptățesc să credem cu tărie o astfel de posibilitate, mai ales dacă ne gândim că, scoțând o bună parte dintre nepomenitori din luptă și retrăgându-i „în catacombe", monahul Sava a adus o pace mult așteptată ierarhiei românești, zguduită serios în 2016-2017 de amploarea protestelor antiecumeniste.

Conștient sau nu, monahul Sava lucrează, la nivelul cuviosîeniei sale, pentru aceeași cauză ca și arhiereul direct, patriarhul eretic Bartolomeu: subminarea autocefaliei Bisericilor locale cu scopul de a transforma scaunul patriarhal din Fanar într-un fel de scaun papal, după principiul enunțat de teologii fanarioți potrivit căruia patriarhul ecumenic este *primus sine paribus*, „primul fără egal".

Așa cum patriarhul Bartolomeu creează în Bisericile locale grupări schismatice dizidente, precum cele din Ucraina, Macedonia, Muntenegru, Belarus etc., pe care apoi le promovează ca „Biserici autocefale" afiliate viziunii sale papiste, monahul Sava și-a creat un grup în cadrul Bisericii Ortodoxe Române, alcătuit din oameni care au pornit la această luptă cu cele mai bune intenții, dar nu și cu cele mai solide cunoștințe teologice.

Există unii care încearcă să îl apere pe monah, spunând că în Ortodoxie apartenența la o Biserică și la o anumită națiune nu contează. Această ideea le-a

fost strecurată tocmai de către oamenii monahului Sava, pentru a justifica prezența acestuia în România, unde și-a găsit un grup gata să îl urmeze orbește.

Este adevărat că atunci când e vorba de chemarea la mântuire și de șanse egale înaintea lui Dumnezeu naționalitatea nu contează, deoarece Dumnezeu cheamă la mântuire toți oamenii, indiferent de naționalitate. Când vine vorba însă despre organizarea Bisericilor locale, apartenența la o anumită Biserică, alcătuită pe temeiul național într-un anumit spațiu al unui stat, este foarte importantă. Dovada este canonul 34 apostolic, care statuează că autocefalia Bisericilor Ortodoxe se bazează pe principiul etnic, Biserica locală organizându-se într-un anumit popor posesor al unui stat anume.

Așa stând lucrurile, Biserica are reguli foarte stricte în ceea ce privește amestecul în treburile interne ale unei Biserici locale, nepermițând această devălmășie pe care o săvârșește monahul Sava în numele unui pretins drept spiritual de a conduce lupta antiecumenistă, pe motiv că provine din Sfântul Munte.

Nu putem să știm dacă nu cumva și Patriarhia Ecumenică privește cu ochi buni acțiunile monahului Sava în România și în alte țări, unde activează, având în vedere că, voit sau nu, monahul promovează noua viziune a Fanarului de suprimare a autocefaliei Bisericilor locale. O discuție mai extinsă pe tema prigoanei pe care părintele Sava o suferă și în spațiul Patriarhiei Ecumenice ne-ar lămuri și pe această temă.

Acesta este și motivul pentru care considerăm că acest lucru ar trebui elucidat. Suntem convinși că monahul Sava va ține seama de rugămintea noastră și va binevoi să ne aducă la cunoștință prin ce persecuții a trecut din partea Patriarhiei Române, documentat, cu documente serioase, pe care să le putem studia și noi și să le publicăm spre mai buna lor cunoaștere.

Ne întemeiem această speranță pe faptul că, în timpul ultimei sale campanii în România, în mai 2019, monahul Sava a încercat să răspundă unei întrebări puse de noi pe acest site, dacă are sau nu pașaport biometric, în condițiile în care venea în România pentru a ține o conferință contra biometriei.

> *Monahul Sava recunoaște că „a avut” pașaport cu cip, afirmă indirect că „s-a lepădat în scris de Hristos”*

Cu acea ocazie, monahul Sava a încercat să se disculpe, spunând că are un pașaport cu cip, dar cu cip nebiometric, lucru cu totul neadevărat. Mai mult, s-a autocondamnat ca „lepădat de Hristos în scris” atunci când a spus că toți care își iau acte biometrice se leapădă de Hristos în scris, în condițiile în care avea un astfel de act în buzunar.

Întrebarea pe care i-am pus-o aici nu ar trebui să îl ia prin surprindere, deoarece am formulat-o public prima dată pe 9 octombrie, când preotul Staicu, traducătorul monahului grec, a binevoit să scrie pe siteul nostru, iar noi l-am rugat să îi transmită cererea noastră.

Mihai-Silviu Chirilă spune:

9 octombrie 2019 la 10:59 Editează

Parinte Staicu, iertati-ma, mai vreau sa spun ceva. Fiti amabil, cand vine din nou pe aici monahul Sava (am vazut ca e promovat ca mare persecutat) intrebati-l va rog CE PERSECUTII A SUFERIT DIN PARTEA PATRIARHIEI ROMANE PENTRU FAPTUL CA SI-A FACUT O GRUPARE PE TERITORIUL CANONIC AL BOR, PE CARE O CONDUCE DESPOTIC? Isi inchipuie cineva pe patriarhul Daniel acceptand asa ceva fara sa ii ceara capul?
Am vrea sa vedem un document din care patriarhul roman a cerut Fanarului pedepsirea monahului Sava. Pentru ca DACA PATRIARHIA ROMANA NU A LUAT NICIO ATUTIDINE FATA DE ACEASTA SCHISMA, INSEAMNA CA EA ARE ACORDUL PATRIARHULUI ROMAN SI AL FANARULUI, lucru pe care eu il suspectez de mult, dar acum exista posibilitatea sa se si demonstreze.
Fiti amabil si il rugati sa aduca un document real, pe care sa il putem studia si noi, din care sa rezulte ce persecutii a suferit din partea patriarhului roman pentru ca activeaza pe teritoriul canonic al BOR>
am vrut sa scriu un articol pe tema asta, dar, cum vedeti, am lucruri mai serioase de facut. fiti amabil si rugati-l domnia voastra asta.
Multumesc.

Așteptăm un răspuns, cu speranța că va fi în duhul dorinței de a lămuri o nelămurire, iar nu în acela belicos al învinuirilor nefondate sau al autovictimizării neserioase în care s-au desfășurat din păcate alte astfel de dialoguri la distanță.